

สมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา

Competencies in Classroom Management of Social Studies Student Teachers

อรรยา เม็ดไธสง¹

Attaya Merdthaisong¹

Received : 4 ส.ค. 2562

Revised : 1 ต.ค. 2562

Accepted : 4 ต.ค. 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา และเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา จำแนกตามเพศ และผลการเรียน กลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จำนวน 117 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบวัดสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน และข้อคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเบื้องต้น ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน จำแนกตามเพศ โดยใช้ Independent Sample t-test และจำแนกตามระดับผลการเรียน โดยใช้ One-way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูสังคมศึกษามีสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน ทั้ง 5 ด้านประกอบด้วยการมีภาวะผู้นำ การจัดการในชั้นเรียน การสื่อสารอย่างมีคุณภาพ การสานประโยชน์ และการใช้นวัตกรรม โดยภาพรวมมีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า นักศึกษาครูมีสมรรถนะทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.80- 4.27 เมื่อเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา จำแนกตามเพศพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษาที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน พบว่ามีสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : สมรรถนะ, การบริหารจัดการชั้นเรียน, นักศึกษาครูสังคมศึกษา

Abstract

The research purposes were to study competencies in classroom management of social studies student teachers and compare competencies in classroom management of social studies student teachers categorizing in gender and GPA. The sample group was 117 fourth year students in social studies, faculty of education, Roi Et Rajabhat University who enrolled in the 2nd semester of academic year 2018. They were chosen by purposive sampling method. Research instrument included a measure of classroom management competency form and open-ended questions. Basic statistics used in data analysis were means and standard deviation. To compare competencies in classroom management of student teachers by gender and GPA, Independent sample t-test and one-way ANOVA were employed, respectively.

¹ อาจารย์ ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด อีเมล: Attayamerd@gmail.com

¹ Lecturer of Social Studies Program, Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University, Email: Attayamerd@gmail.com

The research findings revealed that social studies student teachers showed overall competencies of classroom management in 5 aspects at a high level including; leadership, classroom management, effective communication, contribution of service, and make use of the innovation. Considering as an aspect, students showed high competency in each aspect with the average scores of 3.80- 4.27. Comparing competencies in classroom management of students by gender, it was found that students with different gender were different in competencies statistically significant at .05 level. However, the comparison of competencies in classroom management of social studies student teachers who earned different GPA, it was showed that there was no difference in classroom management competencies.

Keywords : Competencies, Classroom Management, Social Studies Student Teachers

บทนำ

การบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นวิธีการดำเนินการให้ชั้นเรียนได้อยู่ในสภาพความพร้อมที่จะดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง เนื่องด้วยชั้นเรียนเป็นแหล่งการเรียนรู้พื้นฐานในรายวิชาต่าง ๆ ทั้งด้านวิชาการและทักษะที่พึงได้รับ โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบาย การปฏิรูปการศึกษา ในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) โดยมีวิสัยทัศน์ให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีความสุขภายใน ปี 2561 จะต้องมีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยกำหนดจุดเน้นและแนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนไปสู่การปฏิบัติในระดับสถานศึกษาและระดับชั้นเรียน ซึ่งจะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 49) ครู หรือผู้สอนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากที่สุดในการบวนการจัดการศึกษา เพราะเนื้อแท้ของการจัดการศึกษาคือกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นระหว่างครูกับผู้เรียน การที่ครูจะเป็นบุคคลที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพได้ ครูต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องโดยปรับบทบาทใหม่เป็น 2 บทบาท คือ 1) ครูในฐานะผู้ปฏิบัติการสอนเป็นหลัก 2) ครูในฐานะนักวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งเป็นบทบาทเสริมโดยการสอนและการวิจัยไม่ใช่สิ่งที่แปลกแยกจากกัน ดังที่ครูเคยเป็น (ญาณภัทร สีหะมงคล, 2552 : 82) ครูจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ อยากรเรียน การพัฒนาพฤติกรรมผู้เรียนการเพิ่มสัมฤทธิ์ผลการเรียนและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2544 : 79)

ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการห้องเรียน ทั้งการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย การจัดบรรยากาศในการเรียน การใช้อุปกรณ์หรือสื่อทันสมัย การประสานกับผู้ปกครองและชุมชน หากครูผู้สอนมีมาตรฐานวิชาชีพ ผลผลิตที่ผลิตออกมาจะมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ครูยังมีส่วนที่พัฒนาคนเพื่อพัฒนาสังคม หากครูไม่สามารถบริหารจัดการได้จะพบกับความล้มเหลวในการจัดการภายในห้องเรียน ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องมีความสามารถในการเรื่องดังกล่าว คือสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลที่เกิดแก่ผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จ ในการแสวงหาความรู้ตามสภาพความแตกต่างของบุคคล ในการทำงานของนักเรียนได้ร่วมกันปรึกษา ตัดสินใจ ปฏิบัติงานร่วมกัน นอกจากความสามารถด้านการสอนของครูแล้ว ครูผู้สอนต้องสามารถจัดการให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขในชั้นเรียน เช่น การจัดสภาพห้องเรียนให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดี การจัดมุมความรู้ในชั้นเรียน การจัดกลุ่มการเรียน การสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้เรียน การดูแลภายในห้องเรียน การจัดสื่อการสอน การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าห้องสอน จะเห็นได้ว่าการที่ผู้เรียนประสบความสำเร็จด้านการเรียนรู้ต้องมีปัจจัยหลายด้านที่ผู้สอนพึงมี เช่น การสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน เพื่อให้ส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การสอนของครูต้องรู้จักนำวิธีการ นวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามาประกอบการเรียนการสอน ประกอบกับมุ่งให้ผู้เรียนสนใจพัฒนาตนเอง โดยการเรียนรู้จากนวัตกรรมและเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสาร ผ่านการออกแบบ

ในชั้นเรียนของครูผู้สอน (เบญญพร มหาพิรุณ, 2541 : 75) มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาซึ่งเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดในการประกอบวิชาชีพครู ตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 โดยผู้ประกอบวิชาชีพต้องนำมาตรฐานวิชาชีพเป็นหลักเกณฑ์ในการประกอบวิชาชีพครูสภา มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาได้กำหนดไว้ 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านความรู้และประสบการณ์ มาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน และมาตรฐานด้านการปฏิบัติตน โดยมาตรฐานความรู้และประสบการณ์ประกอบด้วย ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้จิตวิทยา สำหรับครู การวัดและประเมินผลทางการศึกษา การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิจัยทางการศึกษา และความเป็นครู โดยการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาด้านมาตรฐานด้านความรู้และประสบการณ์ เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาครูที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 ซึ่งมีประสบการณ์ในการสังเกตการสอนและมีความรู้เกี่ยวกับการจัดชั้นเรียนในรายวิชาการจัดชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรกำหนด ทั้งนี้หลักเกณฑ์ในการประกอบวิชาชีพครูสภา มีมาตรฐานความรู้ด้านการจัดการชั้นเรียน ครูผู้สอนจะต้องมีสมรรถนะ 5 ด้านคือ การมีภาวะผู้นำ การจัดการในชั้นเรียน การสื่อสารอย่างมีคุณภาพ การสานประโยชน์ การใช้นวัตกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548 : 41-43)

คณะครุศาสตร์เป็นหน่วยผลิตครูที่นำมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับคุณลักษณะและคุณภาพ ยึดหลักเกณฑ์ในการประกอบวิชาชีพของครูสภาที่กำหนด มีการจัดการเรียนการสอนทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตามมาตรฐานรายวิชาที่ครูสภากำหนด มีการจัดการเรียนการสอนตลอดหลักสูตร 5 ปี นักศึกษาครูมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในชั้นปีที่ 4 จำนวน 90 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 และ 2 ส่วนในชั้นปีที่ 5 มีการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ใน 2 ภาคเรียน ตลอดปีการศึกษา แสดงให้เห็นว่านักศึกษาครูต้องนำความรู้ในรายวิชาตามมาตรฐานที่กำหนดจากภาคทฤษฎีมาใช้ในการลงปฏิบัติในสภาพจริงในการจัดการชั้นเรียนในเรื่องการสอน การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนและการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่พบในห้องเรียน เพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนให้สมบูรณ์ทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมในการดำรงชีวิตและความสามารถในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยสอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่กล่าวไว้นั้น โดยนักศึกษาสาขาสังคมศึกษาได้เรียนในรายวิชาการจัดชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้สังคมศึกษาในชั้นปีที่ 4 ก่อนออกฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในชั้นปีที่ 5 ผลจากการสังเกตการสอนในชั้นเรียน นิเทศติดตามพบว่า นักศึกษาครูส่วนใหญ่ยังไม่สามารถนำองค์ความรู้ในการบริหารจัดการชั้นเรียน ในด้านทักษะความสามารถการสื่อสารในชั้นเรียน การนำสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้าไปช่วยในการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ ครบตามคุณลักษณะที่กำหนด

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา เพื่อทำให้ทราบถึงความพร้อมและนำไปสู่การพัฒนา นักศึกษาครูสาขาวิชาสังคมศึกษาในการไปปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาในชั้นปีที่ 5 และแสดงถึงความสามารถในการจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครู ทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการมีภาวะผู้นำ ด้านการจัดการในชั้นเรียน ด้านการสื่อสารอย่างมีคุณภาพ ด้านการสานประโยชน์ และการใช้นวัตกรรม ของนักศึกษาครูสังคมศึกษา

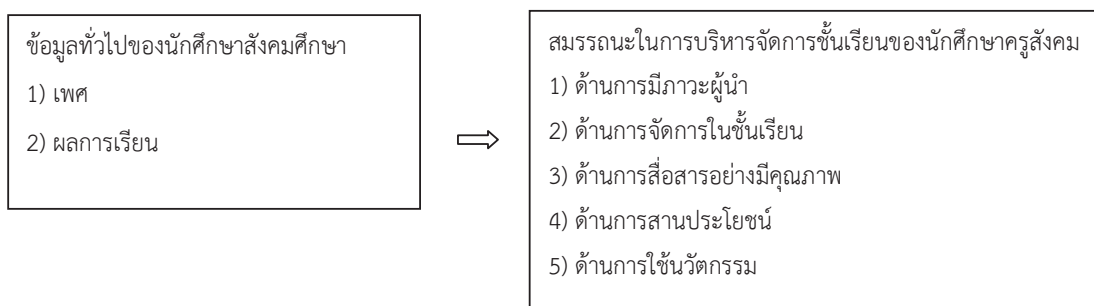
วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา จำแนกตามเพศ

และผลการเรียน

กรอบแนวคิด

การศึกษาสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยผู้วิจัยแสดงกรอบแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะของครูตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 41-43) และแนวคิดของ จารุวรรณ เพียรบุญ (2554 : 7-8) มาประยุกต์ใช้เป็น สมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัยจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีภาวะผู้นำ 2) ด้านการจัดการในชั้นเรียน 3) ด้านการสื่อสารอย่างมีคุณภาพ 4) ด้านการสานประโยชน์ 5) ด้านการใช้นวัตกรรม และข้อต้นตัวแปรต้นคือข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ 1) เพศ 2) ผลการเรียนโดยแสดงการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ดังภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ จำนวน 117 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยผู้วิจัยเลือก กลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยประกอบด้วย แบบวัดสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนและข้อคำถามปลายเปิดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของนักศึกษาครูสาขาศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 4 โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) ได้แก่ เพศ ระดับผลการเรียน

ส่วนที่ 2 แบบวัดสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยข้อคำถามมีลักษณะ แบบประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อแสดงถึงความสามารถในการปฏิบัติ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวนด้านละ 5 ข้อ ประกอบด้วย การมีภาวะผู้นำ การจัดการชั้นเรียนการสื่อสารอย่างมีคุณภาพการสานประโยชน์ และการใช้นวัตกรรม

2.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้ดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของเครื่องมือดังนี้

2.1.1 นำแบบวัดสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยปรับปรุงแบบสอบถามจาก จารุวรรณ เพียรบุญ (2554 : 108-112) แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ระบวนการ และการวัดผลประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC : Index of Item Objective Congruence) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.50-0.80

สามารถวิเคราะห์ความเหมาะสมตามสูตรดังนี้
$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$
 จากนั้นนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนเก็บข้อมูล

2.1.2 นำแบบสอบถามสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองสอบถามกับนักศึกษาครูที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายจำนวน 15 คน โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในคณะครุศาสตร์ เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) มีค่าเท่ากับ 0.89

2.1.3 นำเครื่องมือที่ได้รับการแก้ไขและทดลองเพื่อหาคุณภาพแล้วเก็บข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนในรายวิชาการจัดชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อม เพื่อการเรียนรู้สังคมศึกษาตลอดทั้งภาคการศึกษา จำนวน 16 สัปดาห์ โดยมีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนจำนวน 117 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์การวิจัยและแจ้งนักศึกษาให้ทราบก่อนการเก็บข้อมูล

3.2 หลังจากจัดการเรียนการสอนครบในภาคการศึกษาแล้ว ในช่วงสัปดาห์สุดท้ายผู้สอนแจกแบบสอบถามสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนแก่นักศึกษาที่เรียนในรายวิชาการจัดชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้สังคมศึกษา จำนวน 117 คน

3.3 ผู้วิจัยตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามก่อนรวบรวมเพื่อนำมาวิเคราะห์ผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูสังคมศึกษามีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์หาค่าความถี่และร้อยละ (Percentage)

4.2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยแยกเป็นรายด้านโดยรวม รายข้อ นำเสนอเป็นรูปแบบตารางประกอบการแปลความหมายค่าเฉลี่ย 5 ระดับ โดยพิจารณาตามเกณฑ์การให้คะแนนของ บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 103)

4.3 วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการในห้องเรียน จำแนกตามเพศ โดยใช้ t-test แบบ Independent Sample Test ซึ่งใช้การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยของประชากรกลุ่มเดียว ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 240) และจำแนกตามระดับผลการเรียนซึ่งมีตัวแปรอิสระ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้ One-way ANOVA

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการบริหารจัดการชั้นเรียน

สรุปผล

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา และเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา จำแนกตามเพศ และผลการเรียน โดยสามารถนำผลจากการวิจัยมาเสนอข้อมูลดังนี้

ศึกษาสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 68.40 รองลงมาคือเพศชายคิดเป็นร้อยละ 31.60 ตามลำดับ นักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ย 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 64.10 รองลงมา คือ ระดับ 3.51-4.00 และ 2.51- 3.00 คิดเป็นร้อยละ 26.50 และ 9.40 ตามลำดับ การศึกษาสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษาประกอบด้วย 5 ด้านคือ ด้านการมีภาวะผู้นำ ด้านการจัดการชั้นเรียน ด้านการสื่อสารอย่างมีคุณภาพ ด้านการสานประโยชน์ และด้านการใช้นวัตกรรม ในภาพรวมมีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาครูมีสมรรถนะทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ($\bar{x} = 3.80- 4.27$) สรุปได้ผลดังนี้

ด้านภาวะผู้นำภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาครูมีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนปฏิบัติงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ และเต็มใจ ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.95$) รองลงมา คือ มีความสามารถที่จะฝึกให้นักเรียนตระหนักรู้ตนเองต้องมีความรับผิดชอบ และมีความสามารถที่จะเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.94$ และ 3.75) ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดชั้นเรียน โดยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูมีความสามารถในการสร้างข้อตกลงให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบในการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียน ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.46$) รองลงมา คือ มีความสามารถในการจัดปายินเทศเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ สร้างนิสัยใฝ่รู้แก่ผู้เรียน และมีความสามารถในการจัดห้องเรียนให้มีความปลอดภัย สะอาด ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{x} = 4.36$ และ 4.33) ซึ่งอยู่ในระดับมาก ด้านการสื่อสารอย่างมีคุณภาพภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาครูมีความสามารถในการใช้ถ้อยคำสนทนาให้เหมาะสมกับเวลา โอกาส หลีกเลี่ยงคำพูดที่ทำให้อับอาย สะเทือนจิตใจแก่ผู้เรียน ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.46$) รองลงมา คือ มีความสามารถในการมอบหมายงานให้ผู้เรียนด้วยคำสั่งที่รัดกุม ชัดเจนและผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างลุล่วง และสามารถให้คำพูด หรือการสื่อสารต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียน ($\bar{x} = 4.21$ และ 4.14)

1.4 ด้านการสานประโยชน์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาครูสามารถช่วยเหลือ เข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนได้อย่างเต็มใจ และมีความสามารถในการขยายความคิด กระจายความรู้เพื่อพัฒนาชุมชน และทำงานร่วมกับชุมชนได้ ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.39$) รองลงมาคือ มีความสามารถในการให้คำปรึกษา โดยสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจให้แก่ผู้เรียน ($\bar{x} = 4.26$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นักศึกษาครูสามารถติดตาม ดูแลให้การช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนในเรื่องการเรียน ($\bar{x} = 3.41$) อยู่ในระดับปานกลาง

1.5 ด้านการใช้นวัตกรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาครูสามารถเลือกใช้อุปกรณ์ เครื่องมือการสอนที่ทันสมัยได้เหมาะสมกับบทเรียนและช่วงวัยของผู้เรียน ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.07$) รองลงมา นักศึกษาครูสามารถนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการทดสอบ ประเมินผลของผู้เรียนได้และสามารถมอบหมายงานให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูล และติดตามผลการดำเนินงานผ่านทางสื่อเทคโนโลยีได้ ($\bar{x} = 4.03$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นักศึกษาครูสามารถใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือผลิตสื่อการสอน เช่น บทเรียนมัลติมีเดีย การเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (E-learning) เป็นต้น ($\bar{x} = 3.44$) อยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา จำแนกตามเพศ และผลการเรียน

ใช้การทดสอบ t-test เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศหญิงมีสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนมากกว่าเพศชาย ($\bar{x} = 4.12$ และ 3.88 ตามลำดับ)

อีกทั้งเมื่อใช้การทดสอบ One-way ANOVA กับนักศึกษาครูสังคมศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนต่างกันมีสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

ความคิดเห็นของนักศึกษาครูต่อการบริหารจัดการชั้นเรียนที่นักศึกษาเสนอแนะเพิ่มเติมประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านจิตวิทยา ตามรายละเอียดดังนี้

1. ด้านกายภาพ การจัดการเรียนรู้หรือการบริหารจัดการชั้นเรียนควรมีปัจจัย หรือสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ การจัดสิ่งแวดล้อมภายในชั้นเรียนให้มีบรรยากาศที่ดีและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น การจัดโต๊ะเก้าอี้ที่เหมาะสมกับเนื้อหา หรือวิธีการสอนแต่ละครั้งห้องเรียนต้องมีความยืดหยุ่น ปรับให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนการสอน รวมถึงสื่อการสอนที่เอื้อประโยชน์ในการเรียนรู้ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจอยากเรียนรู้ โดยการจัดมุมพัฒนาการต่าง ๆ

2. ด้านจิตวิทยา การบริหารจัดการชั้นเรียนจะได้ประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนต้องกำหนดกติกาในการกำกับดูแลชั้นเรียนและสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก โดยภายในห้องเรียนมีบรรยากาศที่ส่งเสริมประชาธิปไตย ครูควรลดบทบาทที่ตนเองเป็นผู้นำและตัดสิน แต่ควรเป็นผู้กำกับและดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น มีอิสระทางความคิด ส่งเสริมการคิดและจินตนาการการแก้ปัญหาาร่วมกันรวมถึงครูผู้สอนควรมีบุคลิกภาพที่ดีและมีความมั่นใจ ควบคู่ไปกับการแสดงอาการต่าง ๆ เพื่อสื่อสารกับผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ เพราะบุคลิกภาพของครูมีผลกับความรู้สึกลบและบวกของนักเรียนโดยตรง ซึ่งส่งผลทั้งทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา สามารถนำมาอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการศึกษาได้ดังนี้

1. สมรรถนะการบริการจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา ด้านภาวะผู้นำภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาครูมีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนปฏิบัติงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ และเต็มใจ รองลงมา คือ มีความสามารถที่จะฝึกให้นักเรียนตระหนักว่าตนเองต้องมีความรับผิดชอบ และมีความสามารถที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอยู่ในระดับมากในทุกด้าน สอดคล้องกับ จารุวรรณ เพียรบุญ (2554 : 78) ศึกษาและเปรียบเทียบสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนของครู สังกัดยานนาวา กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ด้าน โดนภาพรวมสมรรถนะอยู่ระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีสมรรถนะอยู่ในระดับมากทุกด้าน

1.1 ด้านภาวะผู้นำ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาครูมีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนปฏิบัติงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ และเต็มใจ ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มีความสามารถที่จะฝึกให้นักเรียนตระหนักว่าตนเองต้องมีความรับผิดชอบ และมีความสามารถที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอน กับ มนูญ วงศ์อารี (2540 : 35) กล่าวว่า การเป็นผู้นำคือเป็นคนที่มีความรับผิดชอบสูง มีเหตุผล มีวุฒิภาวะและมีจิตใจมุ่งมั่นในการปฏิบัติตน และ เจริญ อังควันวิทย์ (2549 : 121-125) ได้ทำการวิจัยเรื่องภาวะผู้นำของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำของครูมีค่าร้อยละสูงที่สุดในแต่ละด้านมีดังนี้ 1) ด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ 2) ด้านการตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน 3) ด้านความมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ เป็นต้น

1.2 ด้านการจัดชั้นเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาครูมีความสามารถในการสร้างข้อตกลงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบในการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียน รองลงมา คือ มีความสามารถในการจัดป้ายนิเทศเพื่อส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้ สร้างนิสัยใฝ่รู้แก่ผู้เรียน และมีความสามารถในการจัดห้องเรียนให้มีความปลอดภัย สะอาด และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ ยุติ ยางสวย (2550 : 41) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้มีการจัดชั้นเรียนที่ดีต้องมีการจัดที่นั่ง จัดมุมความรู้ การสร้างกฎระเบียบที่ปฏิบัติร่วมกันในชั้นเรียน อีกทั้งผู้สอนต้องมีการพัฒนาแผนการสอนอยู่เสมอเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี และ วชิราภรณ์ คำคล้าย (2551: 20-21) ได้ทำการวิจัยการศึกษาการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่าด้านการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการสอนเป็นไปอย่างเป็นระบบ ด้านการจัดกิจกรรมให้นักเรียนประสบความสำเร็จด้านการมีวินัยในชั้นเรียนและด้านการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ภาพรวมอยู่ในระดับดี

1.3 ด้านการสื่อสารอย่างมีคุณภาพ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาครูมีความสามารถในการใช้ถ้อยคำสนทนาให้เหมาะกับเวลา โอกาส หลีกเลี่ยงคำพูดที่ทำให้อับอาย สะเทือนจิตใจแก่ผู้เรียน ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มีความสามารถในการมอบหมายงานให้ผู้เรียนด้วยคำสั่งที่รัดกุม ชัดเจนและผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างลุล่วง และสามารถใช้คำพูด หรือการสื่อสาร เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียน สอดคล้องกับ Kolb (1995 : 419)

กล่าวว่า การสื่อสารเป็นการแปรความหมายด้านข้อมูลสื่อสารและเชิงสัญลักษณ์ หมายถึงด้านคำพูดและความรู้สึก โดยผู้ส่งสารแปรเจตนาพฤติกรรมให้ผู้รับสารเข้าใจระหว่างกัน และ พรชชา หงส์ภักดี (2544 : 79) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อครูผู้สอนโรงเรียนอนุบาลนครพนม สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนครพนมพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นอนุบาลมีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนด้านมนุษยสัมพันธ์ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอันดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การติดต่อกับผู้ปกครอง และความสามารถในการใช้คำพูดให้เหมาะสมกับสถานการณ์

1.4 ด้านการสานประโยชน์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาครูมีความสามารถช่วยเหลือ เข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนได้อย่างเต็มใจ และมีความสามารถในการขยายความคิด กระจายความรู้เพื่อพัฒนาชุมชน และทำงานร่วมกับชุมชนได้ ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ มีความสามารถในการให้คำปรึกษาโดยสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจให้แก่ผู้เรียน ซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นักศึกษาครูสามารถติดตาม ดูแลให้การช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนในเรื่องการเรียนรู้ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ พาภูมิยะห์ แวสะมาแอ (2552 : 9) กล่าวว่า ครูจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน กลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่มีความใกล้ชิดครู สถานศึกษา และครูต้องเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ชุมชนจะมีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา หากครูสร้างความประทับใจให้กับชุมชน ประกอบด้วย ความสละ การยินยอม ความอดทนสร้างผลงาน ขยายความคิด สร้างความรัก เป็นต้น และสอดคล้องกับ ชมแข พงษ์เจริญ (2542 : 78-79) ศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีการปฏิบัติตามระเบียบวินัยของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการเข้าร่วมประชุมทุกครั้ง ที่โรงเรียนจัดขึ้นเป็นผลจากการพูดคุยทำความเข้าใจที่ดีระหว่างครูและผู้ปกครองและโรงเรียน

1.5 ด้านการใช้นวัตกรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาครูมีความสามารถเลือกใช้อุปกรณ์ เครื่องมือการสอนที่ทันสมัยได้เหมาะสมกับบทเรียนและช่วงวัยของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ นักศึกษาครูมีความสามารถนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการทดสอบ ประเมินผลของผู้เรียนได้และสามารถมอบหมายงานให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลและติดตามผลการดำเนินงานผ่านทางสื่อเทคโนโลยีได้ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นักศึกษาครูมีความสามารถใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือผลิตสื่อการสอน เช่น บทเรียนมัลติมีเดีย การเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (E-learning) เป็นอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ ธัญญา นุชาหาญ (2545 : 21) กล่าวถึงการพัฒนานวัตกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนของครู คือ การพัฒนาสื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้สอน การเลือกสื่ออย่างมีประสิทธิภาพและหลากหลาย ให้เหมาะสมกับผู้เรียน สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ตลอดจนความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมถึงติดตามประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. เปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศและระดับผลการเรียน

2.1 จากการเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัย จำแนกตามเพศชายและเพศหญิง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ มะห์ดี มะดีอรอาแว (2551 : 135) ศึกษาสมรรถนะตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี พบว่า ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกันมีสมรรถนะตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 เนื่องจากเพศชายและเพศหญิงมีความรอบคอบและมีความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการชั้นเรียนต่างกัน ทั้งนี้ อุทัย ทิรัญโต (2524 : 35) อธิบายว่าผู้หญิงและผู้ชายมีแนวโน้มทางจิตวิทยาแตกต่างกัน ผู้หญิงมักยึดระเบียบวินัย ในขณะที่ผู้ชายมักจะสนใจการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ทำให้ส่งผลต่อการวางแผนและประสิทธิภาพในการจัดชั้นเรียนด้วย

2.2 จากการเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังกัดมหาวิทยาลัย ที่มีระดับผลการเรียนต่างกันมีสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากระดับผลการเรียนไม่ได้เป็นตัววัด

ความสามารถในการออกแบบ การคิดสร้างสรรค์และการสื่อสาร การแก้ปัญหาในชั้นเรียนรวมถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความสามารถเฉพาะบุคคลในการวางแผนรับมือและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าซึ่งสอดคล้องกับ ปรียา จันทรสิทธิเวช (2548 : 204) กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน คือ กลยุทธ์เฉพาะบุคคลที่นำมาเพื่อใช้จัดระบบในห้องเรียน ประกอบด้วย การบริหาร บริการ จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลการเรียนรู้จึงไม่สามารถบ่งบอกได้ว่าผู้สอนที่มีผลการเรียนในระดับดีจะมีความสามารถในการจัดชั้นเรียนที่ดีไปด้วย

2.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาครูต่อการบริหารจัดการชั้นเรียน

ด้านกายภาพ การจัดการเรียนรู้หรือการบริหารจัดการชั้นเรียนควรมีปัจจัยหรือสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ การจัดสิ่งแวดล้อมภายในชั้นเรียนให้มีบรรยากาศที่ดีและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น การจัดโต๊ะเก้าอี้ที่เหมาะสมกับเนื้อหา หรือวิธีการสอนแต่ละครั้ง ห้องเรียนต้องมีความยืดหยุ่น ปรับให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนการสอน สอดคล้องกับ อารณ ใจเที่ยง (2546 : 40) ที่กล่าวว่า ภายในชั้นเรียนต้องมีการสอนที่เอื้อประโยชน์ในการเรียนรู้ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียน มีความสนใจอยากเรียนรู้ เช่น มุมหนังสือ มุมเสริมพัฒนาการตามวัย รวมไปถึงการมีสื่อนวัตกรรมที่เสริมสร้างการเรียนรู้ โดยอาจเป็นสื่อที่ครูและนักเรียนร่วมกันสร้าง ให้นักเรียนได้เห็นถึงคุณค่าและรักษาอุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในห้องเรียนร่วมกัน

ด้านจิตวิทยา การบริหารจัดการชั้นเรียนจะได้ประสิทธิภาพนั้นผู้สอนต้องมีการกำหนดกติกาในการกำกับดูแลชั้นเรียน และสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก โดยภายในห้องเรียนมีบรรยากาศที่ส่งเสริมประชาธิปไตย ครูควรลดบทบาทที่ตนเองเป็นผู้นำและตัดสิน แต่ควรเป็นผู้กำกับและดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น มีอิสระทางความคิด ส่งเสริมการคิดและจินตนาการการแก้ปัญหาร่วมกัน สอดคล้องกับ วชิราภรณ์ คำคล้าย (2551 : 25) ครูผู้สอนควรมีบุคลิกภาพที่ดีและมีความมั่นใจควบคู่ไปกับการแสดงอาการต่าง ๆ เพื่อสื่อสารกับผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ เพราะบุคลิกภาพของครูมีผลกับความรู้สึกลบ และบวกของนักเรียนโดยตรงซึ่งส่งผลกับพฤติกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียนด้วย สอดคล้องกับ อรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์ (2533 : 59-60) พบว่าครูผู้สอนต้องมีทักษะการสื่อสาร การถ่ายทอด และพัฒนาทักษะการคิดเพื่อนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยครูเป็นผู้จัดบรรยากาศในการทำหาคำตอบให้นักเรียน มีพฤติกรรมอยากเรียนรู้และกล้าแสดงออกในความคิดของตนเอง ซึ่งจำเป็นในการบริหารจัดการชั้นเรียน เพื่อนำไปสู่ส่งเสริมด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา ส่งผลกับพฤติกรรมในทางที่ดีในการใช้ชีวิตของผู้เรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 คณะครุศาสตร์ควรวางแผนพัฒนานักศึกษาครูเกี่ยวกับการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาให้ตรงตามสมรรถนะที่คุรุสภากำหนด

1.2 ครูผู้สอนนักศึกษาครูควรกำหนดทิศทางในการพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนให้สอดคล้องกับสภาพจริงและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในชั้นเรียนปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการชั้นเรียน เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาให้ชั้นเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาสมรรถนะที่ใช้ในปัจจุบันตามมาตรฐานคุรุสภาและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2548*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน : ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จารุวรรณ เพียรบุญ. (2554). *การศึกษาสมรรถนะการบริหารจัดการห้องเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เจริญ อังควนิทย์. (2549). *การพัฒนาภาวะผู้นำของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชมแข พงษ์เจริญ. (2542). *การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ญาณภัทร สีหะมงคล. (2552). *การวิจัยและพัฒนา*. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2562, จาก <http://www.learners.in.th/ask/yannapat>
- ธัญญา นุชาหาญ. (2545). *แนวโน้มความต้องการในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานอาชีพ และเทคโนโลยีในโรงเรียนนำร่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เบญญพร มหาพิรุณ. (2541). *แนวโน้มการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาระดับอุดมศึกษาในปี พ.ศ.2545*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคการศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ปรียา จันทรลธิเวช. (2548). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น*. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- พรรษา หงส์ศักดิ์. (2544). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อครูผู้สอนโรงเรียนอนุบาลนครพนมสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พาสัมย์ แวสะมาเอ. (2552). *การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการอิสลามโดยใช้ชุดแบบฝึก ทักษะภาษาไทย สำหรับเด็กมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนจริยอิสลาม ศึกษาอนุสรณ์อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี*. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มนูญ วงศ์อารี. (2540). *ค่านิยมการบริหารสำหรับพัฒนาองค์การของไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มะห์ดี มะดีราแว. (2551). *สมรรถนะครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของครูในโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ยุวดี ยางสาย. (2550). *การศึกษาสมรรถนะด้านการบริหารจัดการในห้องเรียนของครูอาชีพศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี*. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วชิราภรณ์ คำคล้าย. (2551). *ศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2544). *การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์. (2533). *รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรี้นติ้ง เฮาส์.
- อุทัย หิรัญโต. (2524). *หลักการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.